

Siionin virsi 66

1. Ju - ma-la, I - sä, ar-mah-da, mi - nul - le o - le
si - nu - a pyy - dän an - ta - maan an - teek - si syn - nit
suo - pe - a, kun ker - jä - läi - sen lail - la kaik -
ko - ko-naan mi - nul - le, köy - him - mäl - le, ar -
ke - a hy - vää vail - la Syy - li - nen o - len
mo - a ker - jää - väl - le.
syn - tei - hin, näin ru - koi - len nyt kui - ten - kin: Ju -
ma - la, sää - li mi - nu - a, ja pa - hat työ - ni
u - noh-da, ne hei - tä sel - käs taak - se.

**1. Jumala, Isä, armahda,
minulle ole suojea,
kun kerjäläisen lailla
kaikkea hyvää vailla
sinua pyydän antamaan
anteeksi synnit kokonaan
minulle, köyhimmälle,
armoa kerjäävälle.**
Syyllinen olen synteihin,
näin rukoilen nyt kuitenkin:
Jumala, sääli minua
ja pahat työni unohda,
ne heitä selkäs taakse.

**2. Kuin varjo olen ihmisen,
en luottamuksen arvoinen.
Vääryyteen tuskin puutun,
vaan paikoilleni juutun.
Sokea, kuuro, tunnoton,
ja tyhjä sydämeni on.**
Lieneekö syyllisellä
nyt syytä ylvästellä?
Kun puutetta on pyhyyskin,
syntini millä peittäisin?
**En edessäsi seisoa
tohtisi, ellet armahda**
Jeesuksen nimen tähden.

3. On sydämeni kipeä,
kun laupeuden lääkeä,
**Jeesusta ainoastaan,
en huoli, ota vastaan.
En hänen ristinarmoaan,
en lahjavanhurskauttaan**
sydämen kätköön paina
vaan unohdan ne aina.
Näin sisäisesti surkastun
ja Jumalasta vieraannun
**itseni valtaan vajoten,
vapaaksi luotu ihminen**
vaellan orjuudessa.

4. Nyt Jumalani, tähän jään
neuvottomana itkemään.
Syyn tiedät murheeseeni,
kun katsot sydämeeni.
Suunnaton synnin kuorma on,
sen kantaja on voimaton,
ja vastuu synneistäni
lyö tomuun elämäni.
Käteni painan suulleni,
vaikenen, pyydän nöyrästi:
kääntäisit katseen laupiaan
**puoleeni, että lohdun saan,
anteeksi aivan kaiken.**

Johan Kahl
suom. E. Lagus
uud. W. Malmivaara
uud. J. Haavio
Uud. M. Nuorva